

Sláva Daubnerová

UNTITLED

Sólová pohybovo -vizuálna performance inšpirovaná dielom fotografky Francescy Woodman a pocitom pomínutelnosti, ktorý fenomén fotografie vyvoláva.

Na fotografií pozorujeme čosi, čo už pominulo, a to čo nás na tom zraňuje je práve náznak našej vlastnej smrteľnosti. Cítíme, ako hovorí Roland Barthes „mrazenie z katastrofy, ktorá už nastala. Uprostred života už umierame.“ Miroslav Petříček

Koncept, réžia, performer: Sláva Daubnerová

Choreografia: Stanislava Vlčeková

Dramaturgia a technická spolupráca: Pavel Graus

Svetlá: Slavomír Šmálik

Produkcia: P.A.T. *platforma pre súčasné divadlo*

Premiéra: 10.december 2012 o 19.00 v Divadle SLUK

Finančná podpora: Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Ars Bratislavis
a Literárny fond

Ocenenia:

Víťaz v kategórii Najlepšia inscenácia sezóny 2012/2013, anketa Dosky 2013

Nominácia v kategórii Najlepšia réžia, anketa Dosky 2013

Nominácia v kategórii Najlepší ženský herecký výkon, anketa Dosky 2013

Cena za svetelný dizajn – “Počin”, festival KioSK 2013

Cena Nadácie Tatra banky za umenie v kategórii Mladý tvorca v oblasti Divadlo

Výročná cena Literárneho fondu v roku 2013 za réžiu inscenácie Untitled

Vybrané festivaly:

APAP 2014, New York, USA

International Platonov Arts Festival 2014 Voronež, Rusko

Move in station - festival jiného divadla 2013 Plzeň, Česká republika

KioSK – festival nového slovenského divadla a tanca 2013 Žilina, SK

21. Mezinárodní festival Divadlo Plzeň 2013- sekcia JOHAN uvádí, Česká republika

Off Europa Festival 2013 Lipsko/ Drážďany, Nemecko

Francesca Woodman (3.apríl, 1958 – 19.január 1981)

bola americká fotografka, známa svojimi čiernobielymi konceptuálnymi fotografiami, na ktorých zobrazovala samu seba. Pracovala s fragmentovaním tela, zachytávala ho v netradičných fyzických pozíciach, gestách, v pohybe, zasadzovala ho do architektúry priestoru, do súvislosti s rôznymi predmetmi. Možno ju radiť k ženským umelkyniam, ktoré v 70. rokoch k svojmu výtvarnému prejavu používali svoje telo ako hlavný motív. Woodmanová experimentovala tiež s videom. Dochovali sa krátke čiernobiele videá, na ktorých zaznamenáva samu seba. Charakteristickou črtou jej práce sa stali surrealistické kompozície v kombinácii s rozmazanou postavou, čo je spôsobené dlhým časom expozície. Keď bola v prvom ročníku strednej školy, daroval jej otec fotoaparát a v podstate od tohto momentu bez prestávky tvorila. V 80. rokoch Woodmanová začala trpieť depresiami kvôli svojej práci a narušenému vzťahu. Po neúspešnom pokuse o samovraždu žila na Manhattane v New Yorku u svojich rodičov až kým 19. januára 1981 neskočila z okna bytu na East Side. Krátko pred smrťou vydala knižku *Some Disordered Interior Geometries (Narušenie vnútorných geometrií)*. V notese plnom matematických formuliek sú nalepené jej čiernobiele fotografie a ručne písané poznámky. Dielo Francescy Woodmanovej začalo priťahovať veľkú pozornosť práve po jej smrti. Väčšina jej fotografií je bez názvu (Untitled) a identifikovateľná iba cez prostredie a dátum. Obsahujú silnú performatívnosť. Fotografie, ktorých objektom je ona sama, evokujú vlastnú a budúcu smrť.

UNTITLED

